

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Práter-uca 44.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztik:		Mezőgazdával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre	3.—	
Fél évre	—95	és	Fél évre	1.50	
Negyed évre	—50	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre	—80	
<i>Egyes szám ára 4 kr.</i>			<i>Egy péttisor hirdetés ára 10 kr.</i>		

Passzió-játék

Baj van.

II.

Csodálkoznak, hogy ebben az országban már senkinek sincs a nép előtt tekintélye. Az volna esoda ha volna.

Mikor is érintkezik az a közigazgatási hivatalnok a néppel? Ha adót fizet, mely reá nézve már elviselhetlen, mert mást se tesz, mindig csak fizet. Érintkezik, továbbá, ha kis lim-lomját árverezik, részint adóba, részint uzsora tartozásba. Meg ha becsukják. Szóval ha baja van. Az pedig mindig van. Érintkezik továbbá öt évenként egyszer, amikor az összes tisztviselőség a kormánypárt részére kortessé aljasítja magát, elkezdve a főispántól le, egész a hivatalszolgáig s a kisbiróig. Ilyenkor a népet erkölcstelenítik, ígérnek neki fűt-fát, amit soha be nem váltanak; tele hazudják szemét-száját; etetik-itatják, vesztegetik és testében-lelkében, szívében, vallásában, erkölcsiében egész életére tönkre teszik. És mind ehhez a néprontó, bűnös, erkölcstelen cselekedethez, amint az ország színe előtt Rohoncy Bánffynak a szemébe vágta, a király első minisztere: Bánffy báró szolgálattja a pénzt. Hát tudja-e ezt a király? Bánffy uram! Mert egészen más ám az Bánffy uram, ha ily tettet egy párt követ el, és egészen más, ha a király első minisztere cselekszi meg. Az ilyen miniszternek nem szabad sehol se a korona tanácsába helyt foglalni, különösen akkor nem, ha az ország megvesztegetésére, erkölcstelenítésére a pénz bárói és grófi méltóságok osztogatásával szereztetik.

Mert nem igaz ám az miniszterelnök ur, hogy a közjogi alapot csak ily uton-módon, vesztegetés és erőszakkal létrehozott országgyűléssel lehet fenntartani. Hiszen ki támadja a közjogi alapot? A Bánffy és a szabadelvű párt testőrgárdája: a Kossuthpárt, melynek nagyrészt Bánffy választotta be és mint kezes báránykált dédelgeti, már nem is titkos, hanem nyílt kormánypárti s jobban vigyáz Bánffynak és a szabadelvűpártnak az életére, mint a saját magáéra. Tehát a Kossuth pártjától a 67-es alapot nem kell féltennie. Apponyiéktól és a néppárttól még kevésbbé. Az Ugron-féle 48-asok se bántják a 67-es alapot, csak azt mondják, amit a néppárt is mond, hogy a 67-es alap nem követeli azt, hogy amikor a nép éhezik, a kisiparos koldul, akkor a kormány a szegény nép filléreiből a gazdag zsidó cukorgyárosoknak és más gyárosoknak, az adriai gazdag zsidó hajóstársaságnak milliókra menő jutalmat adjon. Inkább adja a kormány azt a szegény éhező népnek. Igen ám, de az a szegény nép nem ad Bánffynak a választásokra százezreket, míg a zsidó nagy vállalatok adnak.

A liberális párt és kormánya azon a nagy hazugságon épült fel és áll fenn, hogy egyedül ők képesek a 67-es alapot fenntartani. Hogy az ő bukásukkal a 67-es alap is bukik, ezért nekik bukniok nem szabad, inkább bukják el az ország és vesszen el a nemzet. A valóság pedig az, hogy ezt a nagy hazugságot azért hirdetik fölfelé, hogy a korona támogatását a maguk számára örökre biztosítsák s ez által a hatalmat, azaz a husosfazékakat is. Ezért nem törődnek ők az országgal, nemzettel, közigazgatással, vallással, erkölccsel, Istennel, hazával. Csak kizárólag a saját önös érdekeikkel. Mindent maguknak, semmit másnak. Eire rájött most már a nép is, állát a szitán. Látja, hogy a kormány vele egyáltalán nem törődik, baján segíteni nem akar, mert azt írja Vadnay főispán is, igaz, hogy a nép szegény, de azért ne tessék neki anyagi segílyt még csak ígérni se. Ezért akar a nép maga magán segíteni, mert látja, hogy segítséget senkitől se várhat; ha bajban van, mindenki elfordul tőle és így veti magát kétségbeesésében az ámitók karjaiba.

Egy drága kincse volt a népnek; szerencsétlenségében vigasztalója; ez volt szent vallása. Egy önzetlen, őszinte tanácsadója volt bajában: lelkiatyja. A liberális rendszer a népet ettől is megfosztotta, ettől is elidegenítette.

Azt mondják, hogy nincs a köztisztviselőnek se tekintélyük, se becsületük a nép előtt; ellenkezőleg a nép gyűlöli őket. Ezen nincs mit csodálkozni. Hogy lehet ott a tisztviselőnek tekintélye, tisztelete, hol a nép látja, hogy fizetett tisztviselői nem tesznek egyebet, mint ők — hozzá még felsőbb parancsra, — jogaitól megfosztják; ha nem kormánypárti, gyülekezni, tanácskozni se engedik; ha szavazati joggal bír s nem kormánypárti, a névjegyzékből nevét kihagyják, ha pedig esetleg mégis benne marad, akkor a választáskor saját jegyzője, aki csak az imént vette el adóba összes holmiját, arcátlanul a szemébe vágja: ezt az embert nem ismerem.

A nép az ily tisztviselőket bizony nem valami nagyon szeretheti.

És nézzék uraim, ez az elkezerített, agyonzaklatott, agyonkinzott, agyonkormányzott nép minden keserűségében, minden nyomoruságában egyedüli reményét királyába, jóságos atyjába helyezi. Ez a nép szentül meg van győződve arról, hogy a királynak mind erről tudomása nincs. — Mert ha volna, ezt el nem nézné, ezt el nem tűrné, ennek véget vetne s azt mondaná, hogy ez már mégis sok.

A népet nem szabad hazugsággal kormányozni.

Azt mondja Vadnay főispán, hogy gyujtogatás meg orozva gyilkolás még nem történt,

tehát se baj. — Hát a főispán ur azt várja, hogy a falvakat és aratáskor a vetéseket gyűjtőgassák? — Mondhatom, gyönyörű vigasztalás egy liberális főispán részéről.

Azt is mondja: azért nincs tekintélyük a szolgabíráknak a nép előtt, mert csak 100 forint havi fizetésük van. — Ugyan kérem a főispán urat, Bánffy nagy fizetése van, hát mondja meg főispán ur, valjon ki előtt van Bánffy tekintélye? Még a kezes bárányai előtt sincs. Pedig mint Rohonczy mondja, az egész országot megvásárolta magának.

Lássá tisztelt Vadnay ur, Deák Ferencnek semmi fizetése se volt, alig tudott szerényen megélni, mégis mily nagy volt a tekintélye az egész országban! Pedig Deák Ferenc se levéltitkot nem sé tett meg, se grófi és bárói címeket drága pénzért nem árusított el, se választásokat vesztegetésekre, hamis névjegyzékekkel, hivatalos főispáni erőszakkal, se zsandár szuronyokkal, se szavazat-rablásokkal nem csinált. Még csak piszkos mandátumot se vállalt el soha, de soha.

Nevezzen meg nekem Vadnay főispán ur a szabadelvű táborból az egész országban csak egyetlen egy tekintélyt, ha tud. Magának annak a nagy szabadelvű pártnak sincs tekintélye, származásánál fogva.

Nemde nagy csapás ez főispán ur? Ide juttatta az országot a lutheránus-kálvinista-zsidó-liberális-szabadvímű kormányzat 23 évi kormányzása alatt.

Elerkölcstelenítette az egész nemzetet, előidézte teljes anyagi romlásunkat, napirendre tűzte a politikai jogtiprást, jograblást, reánk eresztette az erkölcsi és anyagi uzsorásokat, elhanyagolta a telepítési ügyet és a népet. Ellenben pártfogásába vette a zsidóságot; a földosztás eszméjét beleverte a nép fejébe; az összes állami terheket a földre és annak művelőjére, a népre háritotta, de a tőzsdeadót behozni nem akarja.

A nép teljes elszegényedése folytán rosszul táplálkozik s így évről évre satnyábbak az újoncok, a véderő nem csekély veszélyére. Ezekkel testileg, vagyonilag tette tönkre a népet; a valástalansággal, az egyház és szolgái tekintélyének lerombolásával pedig lelkileg. A vallásfelekezeteket egymásra uszította, fölbontotta a társadalmi osztályok régi szervezetét s mindezekkel előidézte Magyarországon a gazdasági és társadalmi válságot.

Hát a jó ruténekkal mit tettetek? Azokat teljesen fölfalattátok a zsidókkal. A mi seholt a világon meg nem történt, az nálunk most történik meg, hogy az állam megeszi a népet.

De a népek is meg kell mondani az igazat.

A nép ezért nem is panaszkodhatik. Rászolgált. A választásoknál barom módjára eladta

magát és családját, mint Eszau, egy tál lencsésért.

A szabadelvűek pedig a nép szavát vagy megvették, vagy kicsalták, vagy erőszakkal elrabolták.

S az ily eljárással megszerzett képviselői megbízásokról merik ők pirulás nélkül hirdetni, hogy a nép, a nemzet többsége őket ajándékozta meg bizalmával, ők képviselik a nemzetet! Hát ha annyira szeret titeket és bizik bennetek, liberális hősök, a nép, hát menjetek most golyó és szurony nélkül a szocialista nép közé és csendesítétek le őket. Ugy-e nincs mernyám? tudjátok, hogy már nem hisz nektek többé az a nép, amelyet annyiszor becsaptatok.

Mi a ti orvosságtok? Mert a jó király azt is mondta ám, hogy a bajt alaposan orvosolni kell.

Ugy-e nincs más orvosságtok, mint a rendőrség, a katonaság, a statárium, a puska, a szurony és a golyó, no meg a sajtószabadság megszorítása?

Én pedig azt mondom, hogy ez csak pillanatnyi orvosság. — A valódi orvosság az egész kormányzati rendszer és szellem megváltoztatása, a tekintély varázsának a visszaállítása.

De az nem áll a ti rendelkezésetekre.

Azért pusztuljatok orvosságtokkal, a ti rendszerekkel; menjetek a legsötétebb Afrikába. Odavalók vagytok. Adjátok át helyeiteket az érdemes hazafiaknak, mert a ti kormányzástok alatt megbűnhődte már e nemzet a multat és a jövőndöt.

Dr. Bakonyi Elek.

A keresztény fogyasztási szövetkezetek országos központi áruraktára minden árucikket szállít. Helyiség: Budapest. Ferencz-körut 16. sz.

POLITIKAI HIREK.

Nemzeti ünnep.

Április 11-én lesz 50 esztendeje, hogy V. Ferdinánd király az 1848-ki törvényeket szentesítette s ezzel Magyarországnak egy új korszak kapuját nyitotta föl. Ezt a napot most nemzeti ünneppé fogja emelni a kormány. Az erre vonatkozó törv. nyjavaslat már kész is és nemsokára a Ház tárgyalni fogja. A függetlenségi nem a szentesítés, hanem a sajtószabadság kivívásának napját: március hó 15-két akarták ünneppé tenni. A kormány azonban illendőbbnek véli a királyi jóváhagyás emlékét örökíteni meg. Szerintünk nem az a lényeg, mikor ünnepel a nemzet, hanem az, hogy ünnepel, ünnepli a népjogok diadalát. Hogy egy pár nappal előbb vagy később tartja-e ez ünnepet, az

egyre megy. De az már fontosabb kérdés: van-e jogunk és okunk öröme gyuladni s a népjogok kivívását ünnepelni ma, midőn már minden jogunkat elrabolta a liberalizmus? Nem örömjaj, hanem bilinesek zörgése hangzik szerte széjjel. Mit ünnepeljünk tehát?

A pápa üdvözlése.

Ő szentsége XIII. Leo Pápa március hó 3-án ünnepelte pápává koronázásának *huszadik* évfordulóját. Ez alkalomból nagyobb arányú ünnepléseket rendeztek Rómában. Az egész világ katolikusai siettek ő szentségét szerenese kívánataikkal elhalmozni. A horvátországi tartománygyűlés is üdvözölte a pápát. A néppárt se maradt hátra. Mint katolikus párthoz illik, szintén kifejezte szerencsekívánatait Krisztus helytartója előtt, egy hódoló fölrattal, mely a párt nevében ment Rómába.

Hát Koszival s Komlósy pártja megmozdította-e legalább a kis ujját?

Máramarosi alispánválasztás.

A Kutka Kalmán öngyilkosságával megüresedett máramarosi alispánshéket betöltésére nagyban folynak a találgatások. Már eddig is négy jelöltet emlegetnek és pedig *Soltz* Béla főszolgabíró, *Szabó* Sándor főjegyző, *Lator* Sándor árvaszéki elnököt és *Mihályi* János dr. főügyészt. A máramarosi képviselők legközelebb értekezletet fognak tartani az alispánválasztás tárgyában.

A delegációk összehívása.

Ő Felsége a király elnöklése alatt vasárnap délelőtt tíz órakor a budai királyi palotában tanácskozást tartottak, melynek tárgya a *delegációk* összehívása volt. A tanácskozásban résztvettek *Go uchovski* gróf külügyminiszter, *Kállay* közös pénzügyminiszter, *Gautsch* báró osztrák és *Bánffy* báró magyar miniszterelnök. Elhatározták, hogy a delegációkat április hónap végére hívják össze Budapestre.

Szalavszky ügye.

A becsületbírótság majdnem egy hónapig mosta Szalavszky főispán urat, a nagy liberális tabor e legbecsületesebb tagját s még mindig nem tündöklök hófehérségben. Sőt a becsületbírótság föl is hagyott a munkával, eredmény nélkül. Szentment, az elnöke meg lemondott. Szalavszky ur tehát megint csak ott van, ahol a mádi zsidó. Kezdheti elülről a dolgot. Gratulálunk Percelnek ehhez a jeles főispánhoz. Ej, de egymásra találtak.

A katolikus autonomia.

A katolikus autonomia te vezetének előkészítésére kiküldött 27-es bizottság 9-es albizottsága hétfőn délelőtt tanácskozást tartott a főrendiház földszinti bizot sági termében. A tanácskozás is, melyben Szapáry Gyula gróf elnökölt, két órán keresztül tartott és arról szólt, hogy a közoktatásügyi minisztérium középiskolai előadója megadta a bizottságnak a kért felvilágosításokat.

Országgyűlés.

Február 25.

Az igazságügyi tárca költségvetése.

Olay Lajos a választási visszaélések miatt élesen támadta a kormányt. Erdély még azt a kevés jót is egrontotta, amit Szilágyitól átvett.

Erdély miniszter azonnal felelt Olay beszédére, melyet rosszakaratu személyeskedésnek mondott.

Olay erre nagy ha aggal vágott vissza, kísérvé az egész ellenzék zajos tetszésétől. A miniszter sápadtan ült helyén.

Rátkay László a sajtószabadságot vette védelmébe. A miniszter ámit, midőn azt meri mondani, hogy a sajtó megs ájkosarazása a 48-diki törvének szelleméből folyik.

Erdély igazságügyi miniszter szólalt föl ismét s védte rendeleteit, melyeket a sajtó megszorítására adott ki. Az ellenzék minden szavát leirhatatlan zajjal fogadta, melyet a többségben levő tányérnyak hada hiába próbált ellensúlyozni.

A miniszter után általános figyelem mellett Apponyi Albert gróf fejtette ki álláspontját a kiadott két miniszteri rendelettel szemben. Először a belügyminiszteri rendelettel végzett, mely amellelt, hogy teljesen tarthatatlan s törvényen kívüli intézkedés, még a pillanatnyi szükségletnek sem felel meg. Ilyen engedélytől föltételezett gyűlékezési jog legfőlebb Muszkaországban van, de nem egy alkotmányos jogállamban.

A baloldallal viharosan helyeselt s Apponyi gróf áttért ezután a sajtószabadság védelmére. Kimutatta, hogy az igazságügyminiszter álláspontja egészen törvényellenes s azt sehogysem lehet összhangzásba hozni a 48-iki törvényekkel, melyek homlokegyenesen más rendelkeznek, mint amit a miniszter rendeletében akar kivinni. Tagadhatatlan, hogy kivételes intézkedésekre van szükség, de akkor a kormány miért választja éppen a törvénytelen utat, miért nem fordul fölhatalmazásért ideiglenes intézkedésekre a törvényhozáshoz? Miért palástoljuk a bajokat? Hadd tudja meg a külföld, hogy a magyar parlament tud foglalkozni a bajokkal.

Apponyit hosszantartó éljenzéssel és tapsal jutalmazták kitünő beszédéért.

Február 26.

Erdély miniszter Apponyi gróf tegnapi beszédére felelni próbált. Apponyi állításait ki akarta forgatni valójukból, de oly gyatrán sikerült e rosszakaratu próbalkozás, hogy Apponyi még csak méltónak se tartotta, hogy feleljen a miniszternek.

Psik Lajos hűséges mamelukhoz illően igen meg van elégedve az állapotokkal s a miniszter intézkedéseivel.

Kemény Pál sok visszaélésről emlékezik meg. Főlemlíti hogy igazságszolgáltatásunkba is bement a pártpolitika.

Dózsa Endre a költségvetést elfogadja.

Válaszok.

Hat interpellációra adtak ma a miniszterek válaszokat.

Legérdeesebb volt Percel válasza Molnár Jánosnak. Molnár János ugyanis azt kérdezte: mikor fogja már a miniszter a gyülekezési jogról szóló törvényjavaslatot a Ház elé tenni s utját állani annak, hogy e jogot minduntalan megsértsék? A miniszter azt felelte, hogy most, a szocialista izgatások alatt nem tartja időszerűnek a javaslat betérjesztését. Molnár azt hiszi, hogy a szocialista izgatások csak ürügyet képeznek, hogy az ellenzék működését megbéníthassák. A választ nem veszi tudomásul. A többség azonban tudomásul vette.

Felelt Percel miniszter Rakovszky interpellációjára is, a *liszkófalvi* verengzés ügyben, ahol a csendörök behatoltak a korcsmába s ott löttek a legényekre,

miközben agyonlőtték a szomszéd szobában levő nevelőnőt is.

Percel azt felelte, hogy a csendőrök jogosan használták fegyvereiket.

A Ház ezt a választ is tudomásul vette.

Február 28.

Az igazságügyi vitában ma két ellenzéki és két kormánypárti képviselő vett részt.

Mócsy Antal, a néppárt szónoka kezdette ma meg a vitát. Beszédében azt a fogós kérdést intézte a miniszterelnökhöz, miért nem indít sajtópörököt azok ellen a lapok ellen, a melyek nyíltan hirdetik hogy a kormány címeket és rangokat osztogat nagy összegekért.

A kormánypárt mozgolódott s az elnök hangosan csöngetett a szónokra, hogy ne térjen el a napirendtől.

— Kövesse már egyszer az igazságügyminiszter az evangélium tanait, melyet annyiszor megtagadott, — végezte Mócsy beszédét.

Utána **Széchenyi József** kormánypárti szólalt fel, a ki az igazságügyminiszter rendeletétől várja és reméli, hogy megmenti a nemzetet a forradalomtól.

Győry Elek hevesen támadta az igazságügyminisztert a sajtószabadság korlátozására kiadott rendelete miatt a melyet alkotmányellenesnek mond s a mely miatt vád alá kellene helyezni az egész kormányt.

Emmer Kornél határozati javaslatot nyújtott be, mely utasítani kéri a kormányt, hogy végleges, rendszeres magyar sajtótörvényről nyújtson be mihamarabb javaslatot.

Az ülés végén **Kossuth Ferenc** és **Pichler Győző** terjesztették elő interpellációikat.

Március 1.

Visontay Soma volt még szólásra följegyezve, de az ülés elején nem lévén a Házban, a vitát bezárták s a részletekre tért át a Ház.

Erdély Sándor igazságügyi miniszter felelt az ellene fölhozott vádakra. Eljárását próbálta védeni, de bizony nem igen sikerült. Még saját pártfelével, Emmerrel is vitába keveredett. Zajos derűtséget keltett az a kijelentése, hogy ő már annyit tett, hogy bármennyig lesz is miniszter, már többet tenni nem fog.

A részletes tárgyalásnál

Hulényi Győző a járásbiróságok szaporítását kívánja. (Hát még nincs elég hivatalnok, kiket annak a nyomorult népnek kell tartania? — Szerk.)

Major Ferenc igen érdekes beszédet mondott a törvényszéki orvosok ügyköréről és helyzetéről.

Az **ügyészségek** tételénél

Visontay Soma kérte a Házat, hogy elmaradjon beszédét elmondhassa. Megkapta az engedélyt. Ezután a miniszter rendeletével foglalkozik. Kimutatja hogy a rendelet nyílt megsértése a 48-as törvényeknek. Sőt ellentétben van ez a bünvádi eljáráséletbe léptetésére vonatkozó törvény megokolásával is, melyet ugyancsak a miniszter adott ki, de úgy látszik, már elfeledte.

Páder Rezső néppárti az ügyészségek könnyelmű vadaskodását említi föl. Temérdek költséget okoznak a vadaskodások folytán az államnak, vagyis helyesebben az adózó népnek, mert az elvesztett perek költségeit az állampénztár viseli. Azt kívánja, hogy az elvesztett perek költségeit ne a kincstár, hanem a porvesztes ügyészségek viseljék.

Sima Ferenc azt mondja, hogy a költségeket a miniszternek kellene viselnie, mert ő ad az ügyészségeknek utasítást a perek föl vételére.

Válasz.

Percel Dezső belügyminiszter válaszolt **Molnár** János minapi interpellációjára, melyben azt panaszolta föl, hogy a csacai főszolgabíró a csacai katolikus kör farsangi mulatságát nem engedélyezte. A miniszter azt felelte, azért nem kaptak engedélyt, mert járványos betegség volt a városban.

Molnár János kimutatja, hogy Turzófalván csakugyan volt járvány; február 15-én a járási orvos hivatalosan konstataulta s erről a csacai szolgabíró is értesítette, mégis a turzófalvi zsidó ifjuság kapott ugyanattól a szolgabírótól engedélyt, hogy bált tarthasson. A választ nem veszi tudomásul.

Lepsényi Roszival felé: Nos Roszival ur, mi lesz most?

Roszival: Tudomásul veszem a miniszter választát.

Lepsényi: Igen? Tehát csakugyan nem jobb a hírenél. No ez szép. Egy pap a katolikus kör kérelme ellen szavaz!

Elnök: Akik a választ tudomásul veszik, álljanak föl.

Megtörténik. Roszival is föláll.

A többség a választ tudomásul vette.

Az alsó-lendvai választás.

Bizonyára az egész ország halatlannak fogja találni, hogy az alsó-lendvai kerületben a néppárt megbukott!

Hallatlan esemény ez, mert:

1. az első választáskor 783 szótöbbsége volt a néppártnak;

2. mert zsidó lépett föl ellene;

3. mert képviselője, dr. Marsovszky Endre, a lefolyt rövid másfél év alatt is sokat tett a népért.

Ki hitte volna ezek után, hogy a nép eladja magát s clejtve a kereszt ny jelöltet, egy zsidót válasszon képviselőjévé?

Ki hitte volna, hogy a nép azzal gyalázza meg magát, hogy egy zsidót érdemesebb embernek tartson egy kereszténynél?

No bált jó. Ha az alsó-lendvai kerület népe azt akarta, hogy zsidó képviselője, hát most az képviseli. Meg lehet elégedve. Büszke lehet rá, s ha oly nagyon szereti a zsidót, akár körül is metéltetheti magát és husvétkor laskát ehetik.

De azt ne kívánja többé, hogy a néppárt érdekében szót emeljen. Szóljon érte a Mandel zsidó. Ha nagy az adó, a Mandelhoz forduljanak az alsó-lendvaiak. Ha az uzsora kiszívja vérüket, nem lesz joguk föl-szóalni.

Minden népnek olyan képviselője van, aminőt érdemel. Az alsó-lendvaiak zsidót érdemeltek. Tehát zsidó képviseli őket.

A hétszáz ezer zsidónak most már 13 képviselője van, míg a 15 millió kereszténynek csak 17. Eddig 18 volt, de az alsó-lendvaiak azt akarták, hogy a keresztény képviselők szaporodjanak, hanem a zsidó képviselők. S megsaporították a zsidó képviselőket.

Ejha! ezek aztán derék keresztény emberek. Saját véruktól, aki hűségesen és férfias becsületességgel tejesítette kötelességét, attól elfordulnak, hanem a zsidónak a hátulso felét nyalogatják. No hát csak nyalják! Megfizet érte a Mandel. 20—30 forintért megtehetik azt is, ha volt elég bátorságuk 20—30

forintért leszavazni a kereszt dicsőségét és a kereszténység szent ügyét.

Tisztelet adassék azoknak, akik hívek maradtak s a csábítás, a nagyfoku vesztegetés dacára is megálltak a néppárt mellett. Reájuk ez a korholás nem vonatkozik, mert ők igazi becsületességgel teljesítették kötelességüket. Tisztelet adassék Fata Jánosnak, akit lator módjára el is fogtak, le is csuktak, mert a derek dobri népet jól összetartotta. Tisztelet adassék a derek lendvai, rédiesi, cserencsóczi, szent-mártoni, szigeti stb. papoknak, kik égő fátként világítottak híveik előtt s megtették mindazt, ami tehetségüktől kitellett. Fizesse meg minden fáradságukat a jó Isten. Meg is fizeti.

De megfizet amazoknak is, kik a kifogyott nyomorgó szegény nép nyakára a zsidó hatalmat segítették ültetni, hogy így a nép minél gyorsabban kipusztuljon.

Igen, megfizet nekik.

S akkor Mandel se segíthet majd rajtuk.

„Gyöngé nép, romlott értelmiség,“ — mondotta Ugron Gábor.

S igaz.

A nép gyöngé, mert nem tud ellentállni a csábításnak.

Az értelmiség, vagyis az uri osztály meg romlott, mert maga hajítja rabigába a népet.

Magyarország nem kerüli ki sorsát, — Zsidóország lesz belőle.

Igy akarja a nép.

Eljen hát Zsidóország!

Eljen a zsidó nép!

Magyar hajótöröttek.

Néhány hét előtt irtuk meg *Gallovich* Viktor budapesti törvényszéki bíróról azt a csunya dolgot, hogy megházasodván, elvett egy gazdag, fiatal s szép leányt, kit azonban nem szeretett, mert Popper ügynök feleségével volt viszonya. Csak azért vette el, hogy pénzét elcsalhatta s aztán faképnél hagyja. Ugy is tett. Kölesön kért feleségétől 8000 forintot. Melyik fiatal szerelmes asszony tudná férje kívánságát megtagadni? *Gallovichné* se tagadta meg. A férje azonban gyalázatosan visszaélt felesége jószágával, mert házassága harmadik napján eltűnt, a pénzzel együtt. Kezdetben azt hitték, hogy öngyilkos lett. Ámde csakhamar rájöttek, hogy Popper feleségével egyetemben megszökött s Amerika felé vitorlázott.

Gallovich és új asszonya Rotterdamban ültek a *Vendam* nevű hajóra. De az Isten ujjá utolérte őket. E hajó ugyanis törést szenvedett az uton s mindenük a tengerbe veszett. Csak a rajtuk valóval tudtak megmenekülni. Egy krajcár nélkül, koldusként tengődnek New-Yorkban.

Erről a hajótörésről most a következő részleteket írják:

Az elsüllyedt hajó *Vendam* Rotterdamból igyekezett Newyorkba 211 emberrel, kiknek legnagyobb magyar kivándorló volt. Febr. 3-án indult el a hajó s a nagy vihar ellenére, bős hullámokkal küzdve keresztül jutott a veszedelmes kanálison s mindenki nyugodtabban lélegzett föl, hogy végre a sik tengerre jutottak. Hatodika táján a vihar csendesedett, de a gyugtalan tenger még mindig fenyegetően hullámzott.

Három napi ut után következett a szerencsétlenség. Mialatt a hajó teljes erővel haladt előre, egyszer csak egy láthatatlan tárgyba ütközött s egy ijesztő roppanás volt hallható. A hajó csavarja eltört s egy nagy hasadékon át kezdett a víz föltartózatlanul benyomulni. Kétségtelen, hogy egy más elsüllyedt hajó roncsaiba ütközött a *Vendam* s az okozta vesztét. Rögtön a mentés munkálataihoz fogtak s elk-zdték a vizet szivattyuzni, de a hajó percről-percre s szemmel láthatólag lassan-lassan süllyedett és 212 ember borzalommal látta közeledni vesztét, rémülettel tekintve a bős hullámokba, melyek néhány perc múlva összecsapnak fejeik fölött.

Rettenetes percek következtek. Sehol semmi remény a menekülésre, mert a sik tengeren sehol egy mentőhajó látható nem volt. — Beállott az éjszaka; a szivattyuzás fárasztó munkája hiabavalónak bizonyult; már-már elsüllyedett a *Vendam*, mikor a *St.-Louis-t* egyszerre megpillantották. A *St. Louis* személyzete segítségére sietett a szerencsétleneknek, de mily kínos négy óra volt az, míg a mentés munkája tartott, mert a mentőcsónakok, melyeken a kétségbeesetteket átszállították, minden pillanatban fölfordulással fenyegettek. De négy órai hősies munka után mégis megmentették a *Vendam* valamennyi utasát s egész személyzetét s az utolsó, a ki a süllyedő hajót elhagyta, bátor kapitánya volt.

A borzalmas szerencsétlenségről *Stenger*, a *Vendam* kapitánya ezeket beszélte el ma:

A *Vendam* febr. 3-án indult el. Mindjárt az elindulásnál erős viharral kellett küzdenie. Február 6-án délután 5 órakor nagy rázkódást éreztek és a kapitány óriási ijedelemmel rögtön gondolta, hogy hajójuk akadályba ütközött, mely nem lehetett más, mint valamely elsüllyedt hajó roncsa.

Rögtön szigorú vizsgálatot rendelt el s ekkor kitudódott, hogy nemcsak a csavar törött el, hanem a hajó nagy léket kapott, a melyen át a víz a raktárhelyiségekbe benyomult.

Mihelyt a hajó a szivattyuzás dacára is süllyedni kezdett, a mentőcsónakokat ellátták élelmi szerekkel és a mentésre készen tartották. Ezek az előkészületek csak fokozták az utazók rettenetes halálfélelmét és csakis a személyzet nyugodt magatartása akadályozta meg, hogy egy rettenetes ijedelem nem következett be.

A kétségbeesítő helyzet mind rosszabbra fordult az éjszaka beálltával. A hajó süllyedett. A férfiak mind odasiettek a szivattyugépekhez és segítettek a matrózoknak. Mindez hasztalannak bizonyult, a lék nagyon is nagy volt. „Mindnyájan el voltunk készülve — beszéli a kapitány — a legrosszabbra, ha csak valami csoda nem történik. Időközönként vészjelt adattam s vészrakétákat bocsájtattam föl, de mentőhajó nem volt látható. Így tölt el egy hosszú, hosszú kinnalteljes éjszaka.

Végre hajnali két óra tájban egy nagy gőzös árbocának égő lámpása fénylett felém. Ujból rakétát tüzeltettem, mignem a hajó megváltoztatta utirányát s felénk közeledett. A *St. Louis* volt s mi meg voltunk mentve, habár a mentés munkája borzasztó nehézségekkel járt. Mi lött én és embereim elhagytuk süllyedő hajónkat, fölgyjutottuk. Menthetetlen volt s nem akartam, hogy annak roncsai épp úgy veszélyeztessenek valamely hajót, mint a hogy az az ismeretlen elsüllyedt hajó a mi *Vendamunkat* összezuzta. A *St. Louis* földézetéről láttam süllyedő hajóm égnek csapódó hullámait.“

A mentés munkálatainak részleteit *Segrave*, a St. Louis első tisztje, a ki az első mentőcsónak parancsnoka volt, a következőképp beszéli el.

Mikor a szolgálatban levő tiszt a sülyedő hajó vészjelét észrevette, háromnegyed mértföldnyire lehetünk a Vendamtól. A mentőcsónakokat azonnal lebecsájtottuk, hogy a hajótörötteket megmentjük. A vihar szünőfélben volt ugyan, de azért borzalmas hullámok csapódtak a hajó oldalához s csak nagy elővigyázattal lehetett a mentőcsónakokat lebecsájtani. Még ilyen nagy elővigyázat dacára is, a hullámok egyik csónakunkat olyan borzasztó erővel csapták oda hajónk oldalához, hogy a csónak menten szilánkokra zuzódott.

Az első csónak az én vezetésem alatt közeledett Vendamhoz s már messziről hallottuk a kétségbeesettek jajkiáltásait, az asszonyok és gyermekek szivrepesztő sirását. A fedélzeten iszonyu volt az utasok kétségbeesése s csakis Stenger kapitánynak és a személyzet szigorú fegyelmezettségének köszönhető, hogy a képzelhető nagy rémület dacára a mentés munkálatait józan rendszerességgel meg lehetett kezdeni.

Az előírt szabályzat szerint először a gyermekeket bocsájtották le mentőkösorokban. Szivettépő jelenetek játszódtak le ezalatt. Egyik-másik anyja nem akarta átengedni gyermekét, látva, hogy a mentőcsónakokat a tenger hullámai úgy dobálják ide-oda mint egy dióhéjat. A hullám szerte zuzhatja a csónakot s akkor látniok kellene, hogy mint nyeli el a hullám gyermekeiket. De sikerült őket megnyugtanni s legelsőnek egy hat hónapos kisdedit bocsájtottak le, aztán még tizenkilenc gyermeket, a kik között a legidősebb tizenkét éves volt. Ezzel az első szállítmánnyal indult vissza a csónak a St.-Louishoz. A kis gyerekek föl szállítása a hajóra minden nehézség nélkül megtörtént s most St.-Louis női utasai vették őket gondos ápolás alá.

A legközelebbi csónakokkal az asszonyokat mentették meg s mikor az anyák a St.-Louis földjéten viszontlátták gyermekeiket, érzékeny jelenetek játszódtak le. Leirhatatlan volt az anyák öröme, sirva, kacagva ölelték kebleikre gyermekeiket.

Hogy a mentés gyorsabb legyen, a Vendam két csónakát is vízre bocsájtottuk. De ezek közül ez egyik fölfordult s csak nagy nehezen tudtuk megmenteni a benne ülő hajósokat.

Ide-oda jártak a St.-Louis és a Vendam mentőcsónakai. Az ut a két hajó között veszedelmes volt. Végre átszállítottuk a férfiakat is és a Vendam személyzetét is, a mely a legutolsó pillanatig dolgozott a szivattyu mellett, csak hogy a sülyedő hajót addig tartassák a víz felszínén, míg a hajó utasait megmenthetik. A kapitány utoljára hagyta el a sülyedő hajót, melyet előbb különböző pontokon fölgyjutott. Három óra tíz perc alatt a mentés nagy munkája be volt fejezve.

A megérkezett hajótörötteknek odaveszett mindenkünk. A rongyos ruháknál, — a mi testüket fedi, nincs egyebük. Ott vannak mind egyaráson, a hol kivándorlók megérkezni szoktak s a hol élelemmel látják el őket.

A szocializmus.

Bolond doktor az, aki olyan orvossággal akarja a betegséget megakasztani, mely veszedelmesebb magánál s betegségnél is.

A zsidó szocializmusnak nem vagyunk hívei, mert más vagyonára nem áhítunk s a magunk emberiségéből akarunk megélni, két kezünk munkája után. Hogy vannak, akik talán semmit se dolgoznak, mégis jobb sorsuk van, azokra se irigykedünk. Hát jó. Ha Isten megajándékozta őket vagyonnal, bírják nyugodtan, mi nem akarunk velük osztozkodni, mert azt tiltja az Isten törvénye. Nem vagyunk tehát elvbarátai a földosztóknak, a zsidószocialistáknak. Sőt veszedelmesnek tartjuk ezt az irányzatot s annak megakasztását kívánjuk is a kormánytól. Hanem azt már nem helyeselhetjük, ha a szocialistákkal együtt az emberi jogokat is kirtja a kormány s ókori rabszolgaságnak veti meg az ágát. Pedig úgy tesz.

Kiadott egy rendeletet, mely szerint a fővárosi postán egész ügyései hivatalt rendezett be, éjjeli szolgálattal, hogy az összes lapokat az ott levő ügyész még a szétküldés előtt átnézhesse és ha sajtóügyi eljárásra alkalmas cikket talál bennük, menten lefoglalhassa. Ha pedig valamely lap oly helyen jelenik meg, hol ügyész nincs, ott a hatóság más közege, a szolgabíró, vagy jegyző, vagy falusi bíró kap ily jogot.

Ki nem látja, mily képtelen intézkedés ez? Ki nem látja, hogy ez a sajtószabadság megbénítása?

1848 előtt, míg nem volt sajtó szabadság, *cenzorok*, bírálók voltak, kiknek a könyomatás előtt minden műnek a kéziratát kellett átadni. E cenzorok, bírálók aztán ha valami olyat találtak a cikkben, vagy más rodalmi műben, ami az ő felfogásuk szerint veszedelmet rejtett méhében, megtiltották annak könyomatását. Ezt az eljárást, ezt a bírálatot *cenzurának* hívták. S miután minden írásbeli dolgozatnak a megjelenés előtt kellett a cenzorok bírálatán, vagyis a cenzurán keresztül esnie, azért ez *előzetes cenzura* volt.

A sajtószabadságról szóló 1848-iki törvény kimondja, hogy a *cenzurát örök időkre eltörli s gondolatait ki-ki szabadon közölheti*.

S királyunk a koronázáskor erre a törvényre is megesküdött. Gondoljátok csak azt meg, hogy mi ez: A király megesküdött rá, hogy e törvényt megtartatja! S ime Erdély igazságügyi miniszter keresztül gázol e törvényen s újra behozza a cenzurát, nem ugyan az előleges, hanem az *utólagos cenzurát*, ami még rosszabb. Vagyis legázolja a sajtószabadságot.

Miért? Azt mondja: a szocialista sajtó féktelen igazgatásainak meggátlása céljából.

Ugy látszik a miniszter ur előtt a történelem ismeretlen tudomány, mert ha nem az volna, tudná, hogy erőszakkal eredményt soha se lehet elérni. Oroszországban előleges cenzura van s azért a nihilista nyomtatványok rendesen megjelennek. A szocialistákat se fogja ez intézkedéssel megsemmisíteni. Sőt elkese-riti őket s annál nagyobb lelkesedéssel terjesztik eszméiket, csak hogy majd titokban, a suba alatt, ami sokkal veszedelmesebb a nyílt föllépésnél.

Ha a miniszter komolyan akar a bajon segíteni, akkor orvosolja a sebet. Szüntessen meg minden vizsátságot, ami panaszra adhatna okot, hogy amiket a szocialista ujságok irnak, ne legyenek igazak. Míg panaszok alaposak, igazak, valók lesznek, addig hiába az erőszak. Az ugyan nem fog segíteni. Csak elmérgesíti a veszedelmes fekélyt.

A mult héten se a *Népszava*, se a *Földművelő* című szocialista ujság nem jelent meg. Lefoglalta még a szétküldés előtt az ügyészség.

A *Népszavát* erre újra nyomták, a kifogásolt cikk kihagyásával. Ezt a második kiadást is lefoglalta

az ügyesség egy másik cikk miatt, amely az első kiadásban is ben volt.

Ha ez nem üldözés, ha ez nem erőszak, ha ez nem törvénytelen, akkor semmi. Akkor minden szabad.

Ki nem itéli el az ily eljárást s melyik józan eszű és egészséges jogérzékű ember nem fordul el undorral ez eljárástól?

A törvényt mindenki vel szemben meg kell tartani. A szocialistákkal szemben is. A törvény alól a niniszter sincs fölmentve.

Az ismertebb szocialisták ellen valóságos hajszát indított meg a fővárosban a rendőrség. Behatolt lakásaikba, házkutatásokat rendelt el náluk, lefoglalta pénzüket, irományaikat, leveleiket, könyveiket, hogy összeköttetéseiket kifürkészsze s elvbarátaikat figyelemben r szesíthesse.

Sőt le is fotografáltatta őket. Beidézte valamennyit a rendőrségre s ott fényképező masina elé kellett állniok, hogy levegyék őket. Arcképeiket minden rendőrségnek és csendőr-állomásnak megküldik.

Nem ez segít uraim, nem ez, hanem a *vállá-*
sosság terjesztése.

A néppárt folyton hangoztatja ezt, de a pogány liberálizmus bálványozói kinevetnek benünket.

No majd meglátjuk, ki nevet utóljára?

Csak siessetek nevetni, mert úgy látszik, nem soká nevettek.

Éljen a hadsereg!

(Irtá: Coppée Ferenc.)

Ebben a szomorú órában midőn a szó és a toll legvadabb kiesapongásait üzi, a sajtó, az utca féktelen lármaja közepett a hadsereg csudálatraméltóan hű marad legelső kötelességéhez: hallgat.

Meghűreolt, kedves hadsereg! Hogy jól megért-hessük stoikus nyugodt erkölcsét, egy pillantást kell vetnünk történetünk utolsó huszonhét esztendejére.

Legyőzetésünk után következő nap, a mikor had-erőnk megtörve a földön hevert, az ellenség szemeláttára kiűt a polgárháború; ha akkor a Commune győzedelmeskedik, Németországtól bizonyára megkapjuk a kegyel mdőfést. De szegény s a fáradságtól agyongyötrött katonáink hazatérnek a fogságból. A haza ugyahogy össze-forrasztja összetört kardja darab-jait: mert, vérző szívvel bár, meg kell zabolázni párt-ütő fiait. A hadtestek romjainak parancsot ad: vegyék föl újra a borjút és a puskát: követeli, hogy vijják ki ezt a kegyetlen győzedelmet. A katonák engedelmess-
kednek s a hadsereg megmenti Franciaországot.

A szomorú munka után a hadsereg egy percet se pihen. Haladéktalanul meg kell tanulnia a hadvise-lés új módját, a melylyel megverték. Ezután már nem szabad számítani a francia „furiára”, a hős szuronyokra s az egynek győzelmére tiz ellen. A vezéreknak egy új hadtudományt kell tanulniok s a legénységnek a bátor-ság egy új nemét elsajátítania. Jó. Azonnal munká-

*) Coppée Ferenc a franciák egyik legnagyobb írója. E tárcáját a Zola-Dreyfuss ügy hatása alatt írta.

hoz látnak. A vén tisztek csak úgy mint a katonanö-vendékek virasztanak, éjjel nappallá tesznek; s mert háro-mnégy akkora hadsereg van szükség, minden ember katona lesz. Az átalakulás esoda gyorsasággal megtörténik, hála a hadsereg buzgalmának, odaadásá-nak, fegyelmének, fára thatatlan munkásságának. Néhány év alatt kész a nemz ti védelem új eszköze s büszkén odamondhatjuk ellenségeinknek: „Készen vagyunk. A mikor tetszik!”

Ez alatt az idő alatt az ország, haj! politizál. De a hadsereg, a nemes, a tiszta szívű, tiszta kezű had-sereg tudni sem akar a politikáról: dolgozik és hallgat. A parlament áskálódik, kofáskodik, veszekedik. Thiers megbukik. V. Henriket trónra akarják ültetni. Es május 24-ike! és május 26-ika! És Mac-Mahon bukása! És a hatalom koncáért marakodo köztársasági pártok! A köztársaság egy elnöke se huzza ki a tér-leti időt. Azután meg jön Boulanger, a ki kis híja, hogy diktátorrá nem lesz! Aztán mt tudom én még mi minden . . .

A hadsereg minderről tudomást se vesz. A had-sereg nem akarja érteni a tolvajnyelvet, a melyet a hatalomért veszekedő t. Ház beszél. A hadsereg se opportunistá, se revizionista, se radikális, se liberális. Csak francia. Miatta ordíthatják: „A klerikálisok a haza ellenségei . . . Le a felső házzal! Éljen a szo-czializmus!” Ügyet se vet rájuk, hátat fordít a fel-bolondoknak: még vállat se vonit, egy szót sem szól, csak dolgoz zik.

A becsületrend szalagjával, a melyet minden ka-tona vérével szeretne megszerezni, beestelen kufár-kodást üznek magának a köztársasági elnöknek család-jában. A képviselők, a kiknek a katonai csapatok fegyverükkel tisztelegnek, az országos képviselők, ara-nyat szed getnek a Panama sarábl. A hadsereg tudni sem akar ezekről a gyalázatcosságokról. Egyébre nem gondol, csak arra, hogy egyre tökéletesebb, hogy min-dennap erősebb, hogy végre győzhetőlen legyen, ha majd veszélyben forog a haza.

S van-e jutalma kitartásának, fegyelmezetségé-nek? Nincs: mert nincs háború s erőmegfeszítése, munkája rejtve marad. A tisztnak vállbojtja megfakul a míg e'öbbré léphet és sorsa csak egy katonai iskola-mesteré. A közvívőz a katonai életből csak a had-gyakorlatokat, a robot mu kát ismeri s puskacsövébe sohasem tűzheti a győzelem virágát.

Hagyján! A hadsereg nem panaszkodik. Eszébe jut hogy a poroszok, a kik legyőztek bennünket, hat-van esztendeig csak czélba löttek ágyuikkal. Tudja, hogy emberek, és emberek és ismét más emberek csoportosulnak a nemzeti zászló lörül s mennek to-vább, mint a folyam habjai a világitó torony lábánál, de a zászló ott marad. A holnap győzedelmes katoná-inak dolgoznak a ma kitartó katonái. Az övék csak a fáradozás, a munka. Annál jobb; csak egyszer vissza vihassa Franciaország az ő dicsőségét.

Végül — s ezt büszkén kell kimondanunk — a hadsereg önzetlen erkő cseinek, mély és hű hazafisá-gának köszönhetjük, hogy hazánk, mely még nem rég körülveve minden oldalról ellenségektől, egymaga, el-szigetellen állt, az orosz hatalommal való szövetsége által, visszazerezte rangját Európában s nem félhet, hogy hirtelen megtámadják, vagy hogy egyma-gának keü harcolnia három ellen. Mert csak roszhi-szemü ember tagadhatja, hogy a cá, ez a korlátlan hatalmu fejedelem, csak azért kereste a köztár-saság barátságát, mert a köztársaság erejét folyton

örülő belzavarok mellett egy hatalmas erőt látott: a hadsereget.

Ime a szolgálatok, a melyeket ez a hadsereg nekünk tett; ime, a mit neki köszönhetünk, nem is szólva arról, hogy pusztán csak jelenlétével is biztosítja a rendet és békeséget; hogy te, kereskedő, neki köszönheted, hogy naponkint kinyitod boltodat; te munkás, hogy megkeresd kenyeredet; te tudós, hogy dolgozol, buvárkodol; te művész és költő, hogy bevégezed remekedet!

Egy szóval, a hadsereg az egyetlen erő, a mely még érintetlen és tiszta a mi hazánkban, a hol a társadalom támasztékait képző annyi és annyi intézmény immár meggingott, megvetett vagy legalább is meggyanusított.

Ime a mi had eregünk! Tekintsétek ezt a mozdulatlan és néma embersokaságot. Itt, és csak itt, ismernek még tekintélyt s engedelmeskednek a felsőbbeknek. Fontoljátok meg, hogy, ha holnap ezeket a sűrű sorokat felbontja a zendülés jelszava, az anarkhia azonnal előzőnli egész Franciaországot, s a nemzeti zászló sárban hever.

Pedig napok, hetek, hónapok óta tart már ez az ocsmány Dreyfus-ügy s az örütség szele megcsapta az elméket. A nélkül, hogy a bizonyítéknak csak árnyékát is fölhozták volna az elítélt nagyon valószínűtlen ártatlansága mellett, a leggonoszabb vádakát említi ez ellen a hadsereg ellen, a haza egyetlen oszlopa ellen. Mindent elkövettek, hogy a főbb tisztek kedvtől elvegyék s a közkatonaát megfosszák a bizalomtól és a köt len tisztelettel.

Elborzadunk, ha a fájdalomra és undorra gondolunk, a mely tisztjeink szívét facsarja, a kik szintén „az értelmiség”-hez tartoznak; de a kik önként, szabadon, a hazafiai kötelességből, maguk is meghajolnak a fegyelem alatt, a melyet embereik vállaira rakunk.

Mindazok a kik tudva vagy öntudatlan ebben a szomorú munkában közr működnek és együtt tapsolnak ellenségeinkkel, bünt követnek el a haza ellen. Mily gyalázat, mily fájdalom, hogy egy lisztán*) egy sorban, együtt kell olvasnunk az okos emberek nevét és a cinikus bolondok, a „hazátlanok” nevét.

Oh jaj! Mikor szününk meg már önmagunkat marcangolni tulajdon kezünkkel, meggyalázni, leal csontítani saját szerencsétlen hazánkat, sítettini pusztulásunkat? Hol a remény? Hol a szabadulás? Ebben az általános felfordulásban, a melyben mindnyájan, mindannyi dühös bolondok tombolunk, veszekedünk, egyedül ti viselitek magatokat csendesen, méltóságosan, Franciaország katonái. És én csudállak benneteket, kik a kötelességtől el nem tántorodva, megbüvölt szeméiteket a zászlóra szegezitek, s szívem-lelkem mélyéből kiáltom:

„Éljen a hadsereg!”

Akik minden kérésünk dacára mostandig se újították meg előfizetésüket, azok újságát beszünteltük. Ez abból maradt el sokaknak az újsága. Aki

*) A Zólához intézet üdvözlő iratokon.

azt kívánja, hogy lapját megindítsuk ismét, az küldjön be legalább egy negyedévi előfizetést. Aztán mindjárt járni fog megint.

Szentlélek kegyelme. Pálfán febr uár hó 27-én Pál József 18 éves ref. ifjú, Tauber Karolin 19 éves evang. hajadon, Menyhért József kath. ifju eljegyzett arája, és Szabó E a 47 éves evang. nő, Szijártó István kath. cseléd neje, áttértek, és ünnepiesen felvétettek az egyedül üdvözítő katolikus anyaszentegyház kebelébe. A megtért anyának múlt hó 21-en egy katolikus ifjúval megesküdött 18 éves leánya bejelentette, hogy rövid idő múlva ő is a megtért anya vallását követi, hogy ekként az egész család a katolikus egyház iagjává lehessen. A megtértek a hitvallást az oltár számolyánál Forster Ernő pápai kamarás plebános ur kezeibe tették le. Isten kegyelméből ez évbe ez mar az ötödik megtérés!

Föltűnő bűnyomozat. Mármarosmegyében nagy titokban szen ációs bűnyomozat folyik, melyet a fővárosi rendőrség egyik, e célból kiküldött tisztviselője, Karác ony Sándor kapitány vezet. Karácsony két titkosrendőrt vitt magával s ujjában még tíz tilkosrendőr kiküldését kéri. Allitóltag nagy és ki erjedt csalárról van szó, amelyből másfél millió kár érte volna az államkincstárt, más hírek szerint pedig egy szervezett pénzhami itó banda ellen folyik a nyomozás, mely a határszélen le egész Brassóig folytatta volna üzelmét. Mind a két hír igen valószínű. Egy némely határköztség jegyzője, hír szerint, az államkincstár tu ajdonát képező egész erdőket eladott egy budapesti vállalkozó cégnek, anélkül, hogy abból az államkincstárnak csak egy krajcárt is beszolgáltattott volna. Az sem titok, hogy a magyar határon már hónapok óta a nagymennyiségű hamis pénz van forg lombban.

Napoleon mint vadász. Napoleon nagyon jól értett ahhoz, hogyan állitson rendbe másokat avégből, hogy az ellenséget lepuffantsák, de maga nagyon keveset értett a lövés mesterségéhez. Mindazonáltal ropantul sz retett vadászatra járni és büszke is volt vadászatainak eredményére, amit természetesen csak mások jóvoltából tudott fölmutatni. Egy alkalommal sz rvasra vadászott Fontainebleu közelében, ahol tetemes számu barátnő szintén megosztották vele a vadászati élvezeteit. Hogyan, hogyan nem, a császár egyszerre elhagyta vadászait, épen mikor egy hatalmas szarvas bukkant ki a cserjék közül. A kutyák neki rontottak, de hármat közülök tönkre tett a vad. A többiek erre még dühösebben ugrottak feléje, de az csak nem ijedt meg s sorra dob lta a levegőbe a kopókat. A vadászok nem tudták, mit csináljanak Ha agyon lövik a szarvast, a császár retentő haragra lobbán. Ha nem lövik agyon, akkor valamennyi kutyát megöli és ebből megint nagy baj lesz. A fővadászmester azonban nem habozott soká.

— Jöjjön a minek jönni kell le kell; löni!

Alighogy elesett a szarvas, az országuton meszsiről megpillantják a császárt.

— Végünk van ha a császár meglátja, hogy ellőtük előle a szarvast!

— Nem kell felni, szólt a fővadász. A milyen keveset ért ő a vadászathoz, nagyon könnyen becsaphatjuk. Vágjatok le erről a faról egy kettős ágat, szurjátok a földbe és támasszátok rá a szarvast.

Hallalit f jnak. A császár leszál lováról és oda megy hozzájuk. Az ügyesen előkészített szinpadi jelenet

azt a benyomást teszi rá, hogy a vadászok is csak most érkeztek oda. Napoleon arca ragyog az örömtől. Főlemeli puskáját, célhoz és lö. A gyöngén megtámasztott szarvas elesik és megindul a vére.

— Felség, — szólt a fővadász, — a szarvas meg van löve.

A császár, akit a vadász dicsérete boszantott, hidegen felelt.

— Főlöleges hogy jelentsed. Ugy is tudom.

Örült a vasuton. Nagy rémületet keltett a budapesti-miskolci vonalon utazók közt egy örült nő. Egy II-od osztályu kocsiban ült s alig hagyta el a vasut a fővárost, kitört rajta az örültség. Leráncigálta a csomagokat, s meg akarta nézni mindegyiknek a tartalmát, mert félt, hogy valaki megöli. Végre midőn már veszélyes kezdett lenni az utasokra nézve, szóltak a kalauznak, ki Füzes-Abonyban kiszállította s átadta a rendőrségnek.

Sikkasztás és párbaj. Weinmann Jakab zsidó magánhivatalnokot a budapesti törvényszék többrendbeli sikkasztásért és párbajra kihívásért egy évi és két havi börtömben ítélte.

Tanulságos bosszuállás. 1896-évben egy jólelkű örtilosi asszony azon kérelemmel járult a községi képviselő testülethez, hogy engedné meg neki a róm. kath. iskolaház előtti téren egy díszes, 200 forint költségen felállítandó kőkeresztnek helyt adni; de kérelmével elutasított. Erre Krisztus szent keresztjét a saját háza udvarán az utcaszélben állította és szenteltette fel. Megtörtént folyó évi január hóban a községi bíróság választás, amikor egyhangulag megválasztották a fentebb említett jó asszonyt férjét községi bírónak. Most ütött a bosszuállás órája. A lakóház az asszony kizárólagos tulajdonát képezi s így mint önálló háztulajdonos azonnal hivatalos uton is tiltakozott, hogy az ő házában községi bíróhivatal legyen. A megválasztott bíróság állását nem foglalta el, a míg az alispáni hivataltól ezen ügyben végzést nem kapott, hogy a községi képviselőtestület a megválasztott bírónak hivatalos helyiséget béreljen ki. A jólelkű bosszuálló pedig mindaddig helyiséget nem ad, míg a képviselőtestület az előljárással együtt a fölszentelt kereszt előtt tőle ünnepiesen bocsánatot nem kér. Ilyen hőselkű asszony kellene minél több.

Adakozás. L. gutóbbi közlésünk óta a következők adakoztak még a Szakadáthon építendő Jézus Szt. Szive templomára: Gundy Miklós Sásd, 2 frt. Bereck József Kajdacs, 6 frt. Wagner György Daróczi-halma 3 frt. Erős Károly Valpó 1 frt 50 kr. Magyar József Felső-Iregyháza 1 frt. Kuczkó János Kispusztá 1 frt. Szemenyey Mihály Regöly 30 frt. Jankovics István, Ó-Bars 2 frt. Forster Ernő, Pálfa 1 frt. Kiss István Tolna-Könyi 2 frt. Porgeth Imre Budapest 1 frt 50 kr. Dr. Zalka János Győr 5 frt. Harmath Józsefné Ádánd 2 frt. Gergovics Jánosné Ádánd 1 frt. Mozolányi István, Regöly 2 frt. Balog Anna Szakadáth 5 frt. Spies János Pécs 5 frt. Márton Márton Németi 3 frt. Tichy Ferenc Pécs 80 kr. Weber Ágoston Szakálháza 2 frt. Szamalovics J. Paks, 2 frt. Pfeiffer Anna B. Vaszar 50 kr. Kovács Antal Szakál 3 frt 50 kr. Schultz Károly N.-Márok 1 frt. Hetey Sámuel Pécs 25 frt. Dulánszky Mária Pécs 5 frt. X.Y. Pécs 5 frt. Szieberth Róbert Pécs 1 frt. Wajda Ödön Zire 5 frt. Ifj. Miklós Szakál 1 frt. Komócsy István Hőgyész 1 frt 50. Midőn a szentséges Sziv bőséges áldását esdem a nemeslelkű adakozókra, egyszersmind tudatom, hogy a templom építés már megkezdődött. Magát a templomot Isten kegyelméből

már fel tudják építeni, de a belső berendezésre még mindig hálás szívvvel fogadjuk a kegyes adományokat.

Szakadáth, 1898. febr. 7.

Tolna m. u. p. Gyöng.

Pelz Árpád
plebános.

Reménységünk az Oltáriszentség-imádás és Mária-tisztelet képes havi folyóirata. Ára egy évre 80 kr. — A közel jövőben beteljesülő jóvendölések: **Nagy Ujság, Világcsapás és La Salette története.** A 3 egyszerre megrendelve 1 frt beküldése után vagy 1 frt 15 kr. utánvétellel küldetik. — **Üdvösség Utja.** Ligouri sz. Ferenc hírneves könyve, a melyből megtanuljuk, hogy milyen drága a lélek és miképp kell azt megmenteni. Ára 1 frt, 1-50, 2, 4 frt, a kiállítás minősége szerint. E művek megrendelhetők **Varga Mihály** karkáplánnál **Vácon.**

A főtisztelendő papság és t. olvasóink becses figyelmét felhívjuk, mint elősmert és többször kitüntetett orgonagyáros **MOZSNYI VINCZE** ur üzletére. Lakik: **Pozsony, Stefánia-ut 29. saját ház.**

PALKA JOZSEF üvegfestészete. Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 1. sz. Készít: stilszerű templomablakokat, egyszerű és művészi kivitelben a legolcsóbb ár mellett. Felvilágosítással, rajzzal, költségvetéssel stb. megkeresések esetén postafordultával szolgálók.

FRIEDRICH JÁNOS malaczkai gyógyszerész ur jövő számunkban megjelenő hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Róma. (A pápa jubileuma.) A pápa husz éves koronázási jubileumát nagy fényvel ünnepelték meg e hó 3-án Rómában. A biboros főpapok már 2-án tisztelegtek és gratuláltak a pápa nyolevannyolcadik születés napjához. Harmadikán nagy misét tartott a pápa, a főpapok és a külföldi követek előtt és fogadta ezeket és a küldöttségeket. De nem csak Rómában, hanem az egész katolikus világban megünnepték ezt a napot. A templomokban Te Deumokkal, a társadalmi és politikai körökben hódoló föliratokkal. Ilyet határozott el a horvát országgyűlés és az osztrák tartománygyűlések egész sora s Magyarországon a néppárt. Krakkóban már vasárnap volt a pápai ünnep, melyen a polgári és katonai hatóságok fejei, az egyetem, a képviselők, a káptalan, a lengyel munkások és a katolikus ifjuság részt vettek. A krakói herceg-püspök a pápai áldást osztotta s a három ünnepi beszéd után a gyűlés a lengyel nemzet nevében hódolatát jelentette be a pápának.

Görögország. (Merénylet a király ellen.) E hó 26-án a görög király ellen merényletet követtek el. Délután fél 6-kor a király, leányával Mária hercegnővel együtt sétakocsizásról tért haza. Az uton, mikor a királyi fogat ahhoz a helyhez közeledett, ahol a merénylet rejtöztek, egyikük felállott és görög nyelven ezt kiáltotta:

— Felség, álljon meg!

A király bámulatraméltó bátorságot és hideg vért tanusított és felemelkedett a nyitott kocsiban, hogy Mária hercegnőt védje. A király a kocsiban állva a merénylet felé fordult és botjával kezében felszólította őket, hogy távozzanak. Az első lövést körülbelül 20 lépésnyi távolságról intézték. De nem találtak. Erre

másodszor is rálöttek a királyra. A második lövés se sértette meg a királyt, noha állt a kocsiában. Csak a kocsi mellett ülő udvari vadász sebesült meg.

Még aznap a királyi palota kápolnájában hálaadó istentisztelet volt a király csodálatos megmeneküléseért. A királyné a Tedeum alatt térdepelt és sirt.

Esti 10 órára rendkívüli minisztertanácsot hívtak össze. A kormány elhatározta, hogy a hivatalos lapban még az este tudósítást tesz közzé a merényletről. Az izgalom a városban folyvást növekszik. A lakosság rosszalja a megvetésre méltó cselekedetet.

Franciaország. (Zola elítélve) Vége a nagy pernek. Zola Emil, a disznóságok írója, ki a hazaáruló zsidó kapitány ügyét jó pénzért a magáévá tette s meggyalázta miatta az egész francia népet, miután egy szál bizonyítékot se tudott előhozni, megkapta amit keresett. Az esküdszék elmarasztalta s a bíróság elítélte *egy esztendei fogházra és három ezer frank pénzbírságra*. Clémenceau-t (olvasd Klémanszó) pedig, ki nek lapjában Zola sértő cikkelyét közzétette *négy hónapi fogságra* és szintén *három ezer frank* pénzbírságra ítélték.

Midőn az ítéletet kihirdették, a jelenvolt közönség helyesléssel és falrengető tapssal fogadta. „*Eljen a hadsereg!*” „*Eljen Walsin-Eszterházy!*” „*Vesszen Zola!*” főkiáltásokkal feleltek.

A palotából távozó tiszteteket szünni nem akaró örömrivalgással, éljenzéssel üdvözlötték az utcán. Néhány tisztet valóságos diadalmennel vittek a lakására. A zsidókra „*halált*” kiáltottak. Az utcán több zsidót megtámadtak s a rendőrség csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudta őket megmenteni.

Zola és Clémenceau semmisségi panaszt jelentett be.

Az egész világ zsidó sajtója a legpiszkosabb gyalázásokkal illeti a francia esküdteteket, amiért Zolát elítélték.

Sz. Román apát.

Február 28.

Az ötödik században élt Franciaországban. Előbb az aniai kolostorban szolgált az Ur Istennek, utóbb, 35 éves korában, előljárói engedelmével elhagyta a kolostort, hogy még inkább visszavonulhasson a világtól.

Jura hegysege közé vonult. Ott keresett alkalmas helyet a magányos életre.

Talált is a sziklás erdők között.

Patak partján nagy fenyőfa alatt állt meg és emelt magának egyszerű lakást.

Eledelét vadalma képezte, a mely bőven termett.

Imádsággal és elmélkedéssel töltötte a nap legnagyobb részét.

Időmultával vetőmagért ment a világba. A világ iránt nem érzett vonzódást. Visszatért vadonjába és zöldséget termesztett.

Felkereste Románt, testvére sz. Lupicin. Ott is maradt nála. Egymást lelkesítették, s együtt dicsőítették, a jó Istent.

Lupicin még szigorubban élt, mint Román.

Később mások is csatlakoztak hozzájuk, minek folytán nagyobb lakásról kellett gondoskodniok. Kolostort építettek Kondat völgyben. A kolostor is Kondatnak nevezetett el.

E kolostor csakhamar szűk lett a folyton jelentkező szerzetesek számára. Azert ezek befogadtatására egy másik kolostort emeltek. Ennek a neve Laukon lett.

Kondatban Román, Laukonban Lupicin volt az előjáró.

Még egy harmadik kolostorról is kellett gondoskodniok.

Hogok ugyanis szintén elhagyta a világot és ő is a magányban élt. Ennek és a hozzácsatlakozott nőknek, kik mintegy 150-en voltak, meredek szikla alatt építettek kolostort.

Ott éltek, távol a világ zajától, melyen a hegyek között.

Az imádságon és elmélkedésen kívül kézi munkával is foglalkoztak. Mindent magoknak kellett beszerezniök, elkészíteniök, miután magokra voltak hagyatva. Dolgoztak, nemcsak azért, hogy a napi elelmet s egyéb szükségességeket megszerezzék, hanem, azért is, hogy folyton el legyenek foglalva és így munkájukat a jó szándékkal megszenteljék. Munkájok közben is Isten dicsősége lebegett szemeik előtt. Sz. énekekkel, jámbor beszélgetéssel edesítették meg a legfaradágosabb munkájokat.

Kinek-kinek ki volt szabva a teendője.

Ki erdőt irtott, ki otthon fát vágott, ki rétet, szántóföldet művelt, ki kertészkedett.

Be volt osztva az idő is. Meg volt az ideje a munkának is, az imádságnak, elmélkedésnek is.

Szocializmus! Jere vadonba! Nezd e vadon munkásait!

Mit akarsz te? és mire törekedtek e magány emberei?

Te élvezni akarsz, de dolgozni nem. Azok lemondtak a világ élvezeteiről és dolgoztak.

Dolgoztak nap-nap után. Dolgoztak reggeltől estig.

Miért? Talán drága földi kincsekért? Talán magas napi bértért?

Nem.

Egyszerű, a legszükségesebbekkel is alig ellátott lakás varta őket, midőn a napi munkából az erdőről, a szántóföldről hazatértek.

Ruhájok, nem drága kelméből, nem selyemből bársonyból készült, hanem közönséges daróc fődte tagjaikat.

Eledelök nem ingyencsögöknek kedvezett, de testöket is alig táplálta.

Mégis, a nélkülözések, a szorú élet mellett is oly vidámak, oly megelégedettek!

Honnan e vidámság? Honnan e megelégedés? Mi lebegett szemeik előtt?

Nem a földi jólét, hanem az örök boldogság. Nem saját énjök, hanem az Ur Isten.

Hittek Istenben, hittek az örök boldogságban, hittek a lélek halhatatlanságában. E hitük szerint, e hitöknek megfelelően rendezték azután életöket. E hit világitásánál szemlélték a földi életet. Az élet keserveit, a nélkülözéseket, fájdalmakat, a munka terhét, bűneikért elégtételül ajánlották föl. Istent megengesztelni, a saját és mások vétkeiért Istennek elégtételt nyújtani: Istent megköszönni: ez volt életök célja; ez tette őket vidámmakká; ez tette megelégedettekké.

Az önként felmerülő nehézségek nem kedvetlenül tették el, hiszen; ezekhez még a saját külön önmeg-

tagadásukat, bűjtjeiket, testsanyargatásaikat is csatolták.

Szocializmus! Segíteni akarsz a szegény ember sorsán?!

Helyes!

De hogyan cselekszel? Hogyan akarod boldogítani azt a szegény, agyonzaklatott népet?

Lázítod. Amitod. Csalod. Előgedetlenné teszed.

Mivel amitod? Mivel csalod?

Földi javakkal. Azzal, hogy tekintet e nyomorult sárgóröngyre, e siralom völgyére irányítod; mintha egyedül itt lehetné fel boldogságát, mintha mennyei boldogság, Isten nem is létezne.

Édesíteni akarod életét es keserű ürmöt nyújtasz neki . . .

Józan magyar nép! Hát nem látsz át a szítán? Hát nem tudod, hogy e föld csak siralom völgye? Nem gondolsz rá, hogy az igazi boldogság csak a mi nyországbán var read, ha te e földön megbecsülsz magad?

Ug an, ugyan! Hát már nem az Ur Isten tenné boldográ az embert, hanem a szocialista izgató?

Nem ugy! Eszeden légy! Órizd hitedet?

Mit mond a szocializmus? s mit mond a hited?

A földre tekints! a földön keresd boldogságodat. Halálad után mitse remélj, mondja a szocializmus. Fel a szíveddel! Istenhez emelkedjér! Istennél és Istentől kerj boldogságot, mert az igazi, az örökös boldogsággal egy dül ő rendelkezik. — Így szól hited.

Földre az okatlan állat is tekint. Földről a barom is fel szedegeti táplálékát és meg is elégszik vele.

Vajjon te ember, te is csak olyan lennél mint az állat? Te is beéred azokkal a hulladékokkal, melyeket a természet hullat a földre?

A szocializmus csak ilyenekkel akar kielégíteni.

Ez kevés számokra. — Az állat a föld nyújtotta jókkal megelégszik. Az többet nem kíván. De te több vagy e baromnál. Neked többre, nagyobb boldogságra kell törekedned! Te ilyen silány földi boldogsággal, földi javakkal be nem érheted. Elmod, szíved lelked többre vágyódsz. Isten gyermeke vagy. Istenre tekintsz azért! Istenhez térve, Istenhez emelkedve mondd: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben!

El innét az izgató, lazító, istentelen, vallástalan szocializmussal! . . .

Terjünk az Istent dicőítő szerzetesek magányába, sz. Románhoz!

Arlesi sz. Hilár, Románt pappá szenteltette.

Román szelid természetű férfi. Önmaga iránt szigorú, de mások iránt enged keny. Engedékenysége következtében akadtak a kolostorba vonultak között, akik a kenyelem csábításának ellen nem szegülve, első buzgóságukból csakhamar engedtek.

Román látta rajtok a változást, de el nem bocsátotta a kolostorból . . .

Panaszkodott a miatt Lupicinnek.

Lupicin segített a bajon.

Meglátogatta Románt. De csak azon föltétel mellett volt hajlandó Románál maradni, ha ottléte alatt a legsilányabb ételek fognak az asztalra kerülni.

Román testvére kívánságát teljesítette.

Lupicin azonban hosszabb ideig maradt Román kolostorában. Ezalatt pedig nap-nap után mindig csak silány étel járt. Megunták ezt végre azok, akik tágitani szerettek volna a szigorúságon. De mivel másképp magukon nem segíthettek: egymás után ott hagyták a kolostort.

Mikor Lupicin látta hogy a kolostort az oda hivatás nélkül bejutott kenyelem hajhászoktól megtisztította, ő is visszatért kolostorába.

Aganumba sz. Möré es társai sirjához zárandokolt Román. Utjában éjjelre egy barlangban vona meg magát. Két délpoklos tartózkodási helye volt e barlang. Akkor épp távol voltak. Visszatérve barlangjokba, csodálkoztak rajta, hogy akadjon még ember, aki barlangjokat felk resse. Román nem távozott. Nem undorodott tőlük.

Elenkezőleg, megcsókolgatta sebeiket. Reggel folytatta utját. A poklosok csakhamar megtisztultak. A városba mentek. Jelentették megtisztulásukat és Román látogatását. A város püspöke azután midőn Román a sz. vértanuk sirjától visszamenve, a városhoz közelített, ünnepélyesen nagy tisztelettel elcje ment.

Román visszatért kolostorába, ahol rövid idő múlva meghalt 460-ban.

Nővere kolostorában temettetett el, amely azóta sz. Románnak nevezetik.

Istennek kedves szentje! megvetted az élet örömet. Vadonban, magányban éltél. Istennek szolgáltál. Könyörögj ér tünk, hogy mi is kevésre becsülvé a föld javait, le künk üdvösségét munkáljuk.

Sz. Alajos társulata.

Hála a fölséges Ur Istennek! A 1000 tag már együtt lenne. Legalább a papiroson, a felvételi könyvben.

1060-on is tul járunk már.

Mi lesz most? Kérdik biztonnyal a tagok és nem tagok.

Mi lesz?

Gyűjteni fogjuk a második ezeret.

Es azután?

Azután meg a harmadik, negyedik, ötödik. stb. ezeret.

De most már többet is kell tennünk! Ugyebár?

Ugy bizony!

De mit?

Szerveznünk kell a társulatot helyenkin.

E helyi szervezkedés, Esztergomban a főgymnázium tanulói között. Bozsényik János VIII. oszt. papnövendek buzgólkodása folytán a főgymn. ft. előjáró urak tudtával és buzdításával, már nyelbe is lenne ütve. —

A kezdet meg van. Itt a példa . . . Kövessük!

A szervezkedés módjáról szóltam már. Vegyük elé és tegyük próbát vele!

A szervezkedés alapja a hetes csoportokba való tömörülés. *Heten* alkotnak *egy hetet* — *6-szor heten*, azaz 42-en pedig *egy szakaszt*. Mindegyik hétnek van egy hetese — 6 hétnek pedig egy vezetője.

E csoportosítással törjük meg a szervezkedés kemény jét. Vágjunk csak neki bátran — a jó Jézus segítségével!

Kérdik: hogyan viseljék az érmeket?

Sz. Mária érmét kis kötőnkavakba akasztva ruha alatt, sz. Alajos érmét, (ha van) nemzeti szín, vagy zöld szalagsokron ruhan, (kivü.) ünnepies alkalmakkor.

Az érmek beszerezhetők: Weisz Frigyes (kath.) kereskedő urnál. Budapesten. IV. álvintér 3 sz.

Ipolyszécsénke u. p. Nagyalu (Hont) megye.

Fischer Ágoston.

plébános.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Az ober-ammergaui passziójáték egy jelenetét mutatjuk be. Oberammergau kis bajorországi falucska. Arról nevezetes, hogy ott minden tíz évben passzió-játékokat adnak elő, melyben résztvesz jóformán az egész község. Az egyszerű falusi emberek a legnagyobb művészeti tökéletességgel adják elő a Ur kinszenvedésének jeleneteit. Már századok óta megvan e szokás Oberammergauban, mely e kis falucska egész történelmi helylyé tette. Amely évben passzió-előadások vannak, a kis falu megelenevedik, teménytelen idegen keresi föl a világ minden részéből, hogy a csodálatos művészetet megbámulják s lelkesedjenek rajta.

Mai képünk a keresztvivő Krisztust ábrázolja.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. J. (Csicsó) Menjen be a városba és irassa meg folyamodványát valami irnokkal. Pénzért szívesen megírják százan is. Csak folytassa a harcot. Amennyivel a zsidók gyöngülnek, annyival erősödik a keresztény nép. — **S. J.** (Tisza-Palkonya) Lurdi vizet kaphat Stampfel Gusztáv urnál. Lakik Kispeszt, Petőfy-utca 29 sz. — **H. J.** (Laskod.) A mult levélben nem volt semmiféle bizonyítvány se. — **Szántó.** Jövőben a központi raktár más elvek szerint fog eljáráni. Csippek ur már nincs a raktárnál. Biztosíthatjuk, hogy jobban meg lesznek elégedve, mint eddig. — **T. M.** (Magyar-Peterd.) Az adatokért köszönet. Fölhasználjuk. Tormási Gy. nemességének történetét nem ismerjük. — **N. I.** (Német-Egres.) Nem közölhető. — **St.** (Locsmánd.) Téglagyári szaklap nincs. — **R. A.** (Siklós.) Küldje el részjegyét Auer István szerkesztő urnak (Budapest Práter-utca 44 sz.) ő már többet beváltott, talán ezt is be tudja váltani. — **M. F.** (Bajcs.) Házassági ügyben mindig a plebános urhoz kell fordulni. Őt nem lehet mellőzni. — **R. J.** (Hidegség) Szívesen közöljük. Eddig kimaradt más közlemény nagy halmaza miatt. — **Kis-Tarcsa.** Cs. már nincs a raktárnál alkalmazásban. Tehát csak térjenek vissza. Ezentúl más elbánásra fognak találni. — **L. J. B. Sz.** (I.őrinc) Lehet reménye. — **P. Gy.** (Diószeg.) Olyan lap mely a vásárok számon tartásával foglalkoznék, nincs. — **Szabó iparosok.** Budapest. Alkalmos időben fölhasználjuk. — **G. S.** (Sinfalva.) Szívesen küldjük. — **U. I.** (Békés-Sz. András.) Szilágyi Szalkán lakik. Tolna megyében. Utolsó posta Mórágynak. Csak oda irjanak neki. — **S. B.** (Mélykut.) A M. Néplap minden számában olvashatja, hogy a szövetségi bolt: Ferenc-körut 16 számú házban van, s ön mégse tudja? Különböző levelet átadtuk. — **K. M. T.** (Szakály.) Ha a község megengedi, lehet. Mert a fő az, hogy a bérlet a kincstárba befolyon. — **Szölgyén.** Gyilkosságokról nem szeretünk referálni. A szívességet köszönjük. — **K. Ö.** (Sz. István.) Üdvözlünk az új állomáson. Az Isten sok áldása kísérje. A cikk megjött. Jövő számban. — **N. J.** (Igal.) Szívesen. Jobb is, ha a gyűjtött összegetek mindjárt rendeltetési helyükre küldik s nem hozzánk. — **U. Gy.** (Pécs.) Az Agrár-bank Budapest, ad erről fölvilágosítást.

A kiadóhivatal üzenetei.

V. J. Cs. (Somorja.) A beküldött 1 frot F. J. ur részére elkönyveltük, de az az 1897 évi második félévre szól. Lapját pedig, mivel ez évre nincs reá előfizetve, beszüntettük.

B. I. (Ünd) Az 1 frot 50 kr. megkaptuk, de abból 50 krt az 1897 év utolsó negyedére könyvelünk el, az 1 frotot pedig 1898 évre. ifj. **T. J.** (Sopron-Szovát.) Előfizetése 1897 dec. végén járt le. **Kath. olv. kör. Műzs.** Hátralékuk 1897 második felév mindkét lapról. **M. L.** (Karácsond.) Rendben van. **M. J.** (Nagy Megyer) **S. J.** (Tápió-Györgye.) Pénzüik megjött. **Cs. M.** (Kalocsa) Lapját mi rendesen a többi kalocsa előfizetőkkel együtt küldjük el, ha nem kapja meg, tessék a postán követelni. **B. J.** (Szerencs.) Lapjaikat bizonyára itt fogják el, mert mi rendesen elküldjük őket. **R. G.** (Zenta.) A pénzt megkaptuk rendeltetési helyére juttatjuk; köszönet. **Sch. F.** (Nyitra.) A kért naptár még kapható. Előfizetése pedig 1897 dec. végén járt le.

Budapesti piac.

Gabona. Buza, bántási 00-00. Tiszavidéki 12-65—13-55. — Pestvidéki 12-60—13-50. — Fejérmegyei 12-70—13-55. — Bácskai 00-00.

Rozs 8-85—9-

Árpa takarmány 6-50—6-80. — Égetni való 6-50—7-80 — Sörfőzdei 8-—9-50.

Zab 6-70—7-

Kukoricza 5-25—5-40

Liszt.

	0	1	2	3	4	5	6	7
20.	19-70	19-50	19-20	18-90	18-50	18-20	16-60	
	7½	8						
	14.	8-40		Korpa	finom	goromba		
					4-70	4-60		

Hüvelyesek. Nagy fehér bab 6-75. — Törpe bab 7-50. — Borsó 8-50. — Köles 4-75—5-50. — Kendermag 7-25—7-50

Vetőmagvak. Vörös löhere, új 38—45 frt. — Vörös löhere mult évi 34—38 frt. — Lucerna mult évi 40—50 frt. Baltacim 13—13-50 — Muharmag 5-75—6 frt. — Bükköny 6—6-25 frt.

Baromfi és tojás. Csirke 60 kr. — Tyuk 70 kr. — Kappan 1 frot. — Pulyka 2-80 kr. — Hizott liba 3-60 kr. — Kacsa 1 frot. — Hizott kacsa 1 frot 50 kr. — Tojás 6 drb 20 kr. — 32 darab 1 frot.

Sertésvásár. Malac páronkint 120—180 kiló súlyban 49—51 frt. — Öreg nehéz páronkint 400—500 kilós 47—49 frt.

Borjuvásár. Eleven borjuk 40—46 kr. kilogrammonkint fogyasztási adó nélkül. — Vágott borjuk 55—60 kr. kilogrammonkint.

Zsir, szalonna. Disznózsir hordokban 57—59. Három darabos fehér táblás szalonna 53—55. — Négy darabos fehér táblás szalonna 52—53. — Füstölt szalonna 58—59.

Széna, szalma, takarmány. Jobb és elsőrendű széna 1-80—2-30 kr. — Muhar 2-30 kr. — Alomszalma 1-40 kr. — Zsuppszalma 1-60 kr. — Szecska 2 frot kilogrammonkint.

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

A Ganz és Társa vasöfő és gépgyár részvénytársulat Budapesten.

t. ez. részvényesei 1898 márczius 19-én szombaton d. u. 3 órakor Budapesten, II ker., Ganz-utca a gyár helyiségében tartandó

Huszonkilencedik

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívtnak.

Napirend:

1. Az 1897. évi mérleg előterjesztése, az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentései a tiszta nyereség felosztása iránti határozathozatals a felmentvény megadása.

2. Egy igazgatósági tag megválasztása.

3. Netáni indítványok az alapszabályok értelmében.

Az alapszabályok 14., 15. és 36. §§-ai értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek bírnak szavazati joggal, kiknek részvényei a társaság könyvében legalább három hónappal a közgyűlés előtt nevékre iratták át és akik részvényeiket legalább három nappal a közgyűlés előtt a társulati pénztárnál letéteményezték.

Egyébiránt részvények helyett budapesti nyilvános hitelintézetek letét jegyeit is lehet letenni, ha ezekből kiviláglik, hogy a letéteményezett részvények a társulat részvénykönyvébe a letéteményező nevére vannak beírva.

A közgyűlésen minden alapszabályszerűen letéteményezett egy-egy részvény egy-egy szavazatra ad jogot, ha azok száma nem több tíznél. De ezen számon felül csak minden öt-öt részvény után esik egy-egy szavazat. A szavazás jogát meghatalmazott által is lehet gyakorolni: meghatalmazott azonban a törvényes képviselőket kivéve, csak szavazatképes részvényes lehet.

Az évi mérleg a felügyelő-bizottság jelentésével együtt folyó évi márczius 11-től kezdve a gyári igazgatóság irodájában a t. ez. részvényesek rendelkezésére bocsátatik.

Az igazgatóság.

Köhögés

és reketség ellen legjobb a RÉTHY-féle Pemeteftű oszokorka. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal bérmentve küld a Sas Gyógyszertár B.-Csabán. Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén ezen aláírás látható:

Réthy Béla
Gyógyszerész

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredményt hozó Antibiennel. Igen sok ellenérő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 4 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 8 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beutalás mellett, bérmentve átküldés. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lugoson 19. sz.

* Név törvényesen védve.

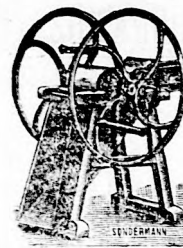
Magyar Néplap

most már

25.000

példányban

jelenik meg és e mellett a legolcsóbb és a legelterjedtebb heti lap

Treszkony Mihály

mezőgazdasági

gépgyáros,

Nagy-Bittsa (Trencsénmegye.)

ajánl: járgányokat, zecskavá. ó. gépeket, cséplőgépeket, rostákat, konkolyválasztókat, (trior) sorvető-gépeket, darálómalmokat, répa- és burgonyavágó gépeket, kukoriczamorzsoló-gépeket, különféle cskéket és boronákat, amerikai gereblyéket, káposztagyáluló-gépeket, csirtő-gé-

peket, malata-zúzókat, agyaggyűrő-gépeket, borovicskazuzókat, sajtmalmokat, amerikai mangorlókat, körfűrészeket és tizedes-mérlegeket.

Képes árjegyzékemet kívánatra bérmentve küldöm be.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölésésként alkalmaztatik köszvényél, csúznál, tagzsaggatásnál és meg-hüléseknél és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr. 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter özégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, REDELSTADT.

Gyógyszertár „az any birodalmi almához“ **PSERHOFER J.** I. Singerstrasse 15. sz. Bécs.

vértisztító labdaccai,

azelőtt egyetemes labdacsoznak nevezve,

az utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mert tényleg nagyon sok betegség létezik, a melyekben ezen labdacsok valóban kitűnő hatásuaknak bizonyultak.

Sok évtized óta általánosan el vannak terjedve ezen labdacsok és nagyon kevés család lehet, a melyben ezen kitűnő háziszserből egy kis készlet hiányoznék.

Sok orvos ajánlotta és ajánlja ezen labdacsokat házi szer gyanánt, legfőképp minden baj ellen, a mely rossz emésztés vagy dugulásból származik, mint: az epekeringés zavarai, májbaj, a belek elsenyvedése, szélkólika, vértódulás az agyba, altesti bajok (aranyér) stb.

Vértisztító tulajdonságuknál fogva különösen jó hatással bírnak vérszegénységnek és az ebből származó betegségeknek, mint: sápkór, ideges fejfájás, stb. Ezen vértisztító labdacsok ezenkívül oly enyhén hatnak, hogy legcsekélyebb fájdalmat sem okoznak és ezért a leggyengébb személyek, sőt még gyermekek által is aggodalom nélkül bevehetők.

Egy tekercsnél kevesebb nem küldetük. A pénz előleges be-küldése mellett portómentes küldéssel együtt egy tekercs labdacso ára 1 frt 25 kr., 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 20 kr., 10 tekercs 9-20 kr.

Kérjük határozottan:

„Pserhofer J. vértisztító labdacsoit“

kérni és arra ügyelni, hogy minden doboz fedélfelirata a használati utasításon álló Pserhofer J. névaláírást és pedig vörös betűkkel jelölje.

PSERHOFER J. gyógyszerértára, Singerstrasse 15. Bécs.

Raktár Budapest, részére Török József gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.

**Szives
figyelmeztetésül!**

Vételnél sziveskedjék az 50,703 sz. alatt törvényesen védett Volta-keresztet kérni, mely száma keresztbe van préselve, sőt minden göngyöleten is látható, mert csupán ez a valódi **Volta-kereszt.**

**Megítjítja
és meghosszabbítja
az életet,**

a híres valódi újonnan javított, 50703. sz. a. törvényesen védett villamos magnetikus Volta-kereszt. A szám rajta van a keresztben, de rajta van a borítékon is.

Olyanoknál, kik a Volta-keresztet állandóan hordják, a vérkeringés és az idegrendszer rendszeresen működik, az érzékek megélnéknélk s valami kell, más jó érzet tölti el az embert. Testi, valamint szellemi erőben egyaránt meggyarapodik s ez a boldog és szerencsés állapot meghosszabbítja sok embernek nagyon is rövid életét. Minden gyenge embernek nem tanácsolható eléggé, hogy a Volta-keresztet állandóan viselje: megédesíti az ideget, fölfrissíti a vért s az egész világot elismert gyógyító szere a következő betegségeknek: Csúsz és ráuma, neuralgia, idegyöngyesség, álmatlanság, hideg kezek és lábak, hypochondria (búskomorság),

sápkór, asztma, merevedés, göres, bőrbetegség, aranyér, gyomorba, influenza, köhögés, siketség és fulzugás, fej- és fogfájás stb.

A valódi, újonnan javított 50703. sz. a. törvényesen védett Volta-kereszt, mely csak nálam kapható, mindenki részére szolgáló villamos-oszlop.

**Számos dicsérő
és elismerő levél.**

A nekem mult hónapban küldött Volta-kereszt használatával főfájásom és idegbajom majdnem teljesen elmúlt, a miért is kérem, hogy ugyanazon bajban szenvedő barátaim részére 5 darabot postautánvétellel megküldeni sziveskedjék.

Fekete Ferencz, megyei tisztviselő.

A napokban küldött Volta-kereszt b multos hatásu, mert édes anyámnak a főfájás által eddig előidéztet iszonyu fájdalmakat rövid 2-3 napi használatával teljesen kiküszöbölte. Fogadja érte elismerésünket, részünkről rajta leszünk, hogy ezen megbecsülhetetlen gyógyszer ismerőseink közül minél többen megrendeljék.

Budapest, 1897.

Matékovics Andor, Illés-utca 34., II., 28.

Ára drb.-kint 1 frt 80.

2 frtnak beküldése m llett bérmentve küldöm. U átvétel 20 krral többetszámítok.

Olyan egyéneknek, a kik Volta-keresztet nem viselnek, Volta-félfoldot csillagalküldök, ugyanazon árban.

**RABINOVICZ F.
Bécs,**

I. ker., Wallfisch-g. 4 N. M.

Raktár Budapestben

**Füredi Lipótnál
VII., Óvoda-utca 24.**

**Böhm Lajosnál
IV. ker. Királyi Pál-utca 12.**

Legolcsóbb és legelőnyösebb biztosítás

az

Orsz. magy. kölcsönös biztosító szövetkezetnél

Budapest, VIII. József-körut 8. szám.

Alakuit 1894. évben. — Biztosítéki alap 600,000 kor.

Elnök: Teleky Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Vezérigazgató: Szönyi Zsigmond. Az igazgatóság tagjai: Andrásy Géza gróf, Bujanovich Sándor, Dessewffy Arisztid, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szönyi Zsigmond, gróf Teleki Sándor.

Az Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet úgy a tűz, mint a jégbiztosításnál olcsó díjaival, humanus eljárásával és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével országsszerte megnerte a gazdaközönség teljes bizalmát; az

épület- és átalány- (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjtételeivel nagy megtakarítást tesz lehetővé, mert pusztán csak a díjakat számolja fel minden más illeték kizárásával. Kár esetén a

tényleges kárösszeget megtéríti.

Egyházi és erkölcsi testületek, valamint tömeges biztosítás esetén egész községek kiváló kedvezményekben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az

Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet igazgatósága

Budapest, VIII. József-körut 8. sz. és a vidéki ügynökség.

Tessék figyelni.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben üzik a szédelgést és az üzérkedést. És miután a „Szent-Antal” jegyű kaszámmal, melynek híre bejárta az egész országot, egy kissé a szédelgőknek a körükre koppantottam, azt mindenféle furfanggal utánozzák, és el akarják hitetni, hogy ócska portékájuk valódi „Szent-Antal” kasza, ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem ügynököt, sem utazót nem tartok és a valódi „Szent-Antal” kasza csak nálam kapható.

A tisztelt gazdaközönségnek egy nélkülözhetetlen és legelőbbit használt szerszáma a kasza, a jó kasza egy kincs: a rossz kasza egy olyan nyűg, mely nem érdemli meg, hogy kézbevételessék. Mindenké meg van arról győződve és mégis vakon hisz a czifra nevekkel felavart kaszában és magukat még magasztaló elárusítóknak. Az egyedüli kasza, mely eddig minden tulajdonosát váratkozáson felül kielégítette,

a Szent-Antal kasza,

mely melán megérdemli a **nép kaszája** címet mint a hogy sok vidéken nevezik. Ezen kasza elismerésének egy nagyobb részét szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és esodálatra méltó könnyűségének köszönheti.

Különösen azért felel meg a közönség kívánságának, mert a „Szent-Antal” kaszán k erős nyaka, igen vekory pengéje van és egy rend s ka-zás ember kezéhez van igazí va; nem kell kő-ácskésre adni a nyakat hajlítani, mert ezáltal a kasza hátulja rendszeren lágyul.

Sok gazda a hibás kalapálás által a l jobbj kaszát is elrontja, ez a „Szent-Antal” kaszánál nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva lesz a gazdaközönségnek átadva.

A „Szt-Antal” kaszával csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet dolgozni és egyetlen kaszakő fenéssel 120—150 lépésnyire lehet akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi fűben is kaszálni.

Minden darabért jótállást váll lok és a meg nem felelőt kicserélem.

A szent Antal kasza árai:

70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú
1 frt	1-05 kr	1-10 kr.	1-15 kr.	1-20 kr.	1-25 kr.	1-30 kr.

Amegant kaszakő a legmegfelelőbb. Ára 25 kr., 10 drb 2 frt. — Ezüst acél kalapáló készülék álló és kalapács szárban ára 85 krajczár. — Szent Antal acél sarlók darabonként 35 krajczár 10 drb 3 forint.

5 darab kasza rendelésnél a posta költségét a kaszagyár fizeti 10 drb rendelésnél egy darab ingyen. Megrendelhető: **SOHR JÓZSEF** urnál Somogy-Szill.

A szent Antal kasza csak akkor valódi ha a fokán ismert védjegyem és a tábláján nagy olvasha ó ketűkkel ezen fölirat van: „Sohr Szent Antal acél kaszája.”

Képes árjegyzéket ingyen küldök.

Rum, finom likőrök,

mézbor és mézlikőr bárki házi használatra hideg uton minden készülék nélkül kitűnő minőségben előállíthat. *Dugók, Gummitömlők.* — Minden borbetegség elleni szerek. — Kezelési könyv és árlap ingyen.

Watterich A. Budapest, Dohány-utca 5. szám. Alapított 1869.

Olesó Cseh
ÁGYTOLLAK

5 kiló új jó fosztott pormentes 4 frt. 80., 5 kiló jobb 6 frt. 5 kiló hófehér pehely lagyságu fosztott 9, 12, 15 frt. 5 kiló felpuhult 6 7, 20, 9 frt. 5 kiló hófehér pehely lagyságu fosztott 12, 15 frt. pehely 1, 0, 2, 40, 3, 3, 30¹/₂ különként.

Varrott ágy takarók

1000 krtól feljebb. Székelyes berendezés és utánvetel.

Nem tetszők kicserélhetnek vagy visszavétnek.

Megrendelésnél pontos címeket:
Benedikt Sachsel, Klattau 403,
(Csehország.)

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valodi becsérek alapján 20-60 év közt időre készpénzben. Birtokok felmondhat barmkor, pensziónal nem mondhat fel. Csekély kamattal tölke is törlesztetik. Lebonnyolítás 14 nap alatt. Kontertálás béklyes illetékmentes.

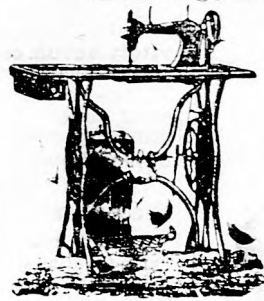
Semmi előleges költsezt. Minden feltárgosítás díjtan. Beküldendő csak a telektervnyomtat., kataszteri.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39.

Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedül, mely hatóságok és a legkiválóbb földbirtokosoktól ajánlta van.

Horváth István
mezőgazdasági, varrógépek órák és óránczok gyári raktára

BERHIDÁN.

Ismertes, hogy a budapesti üzerek a magas lakber és adó miatt drágán vannak kényseritve árjuzik-keiket eladni. En ki saját hazamban állván, kiadásom is kevesebbek, árimat pedig ep ott szerzem be, hol a fővárosi üzerek, ezélem pedig egyenesen az, hogy kevés haszon mellett nagy forgalmat érjek el, ep azért

azon szerzesés helyzetben vagyok, hogy 6 évi jótállás mellett adhatom ármat a következő olcsó aron:
1 drb. új Singer varrógep csinos gömbölyű záro szekrennyel, magus karu a legegánsabb kivitelben . . . . . 27 frt.
ugyanaz karika hajós szerkezetű . . . . . 48 .
Iparosnak Singer Módium . . . . . 38 .
Iparosnak legerősebb Singer . . . . . 43 .
Iparosnak legerősebb Singer karika hajós . . . . . 45 .
Iparosnak erős Hove . . . . . 41 .
drb. T. H. gyári 3 keses elsőrendű szecskavágó gép nagy letekkel . . . . . 22 .
Ugyan ugyan erős 4 keses . . . . . 24 .

Zseborák:

1 db. nikli remont, igen pontos juro, finom, sima fedellel 1-es 2 fr. 50.-
Ugyanez legújabbabb nikkelből, igen erős . . . . . 2 . 4 .
Ugyanez ezüst tula . . . . . 3-as 5 .
Ezüst henger 6 köves 1 fedellé Remontóár . . . . . 4-es 5 .
Ugyanez 10 köves aranyozott kerettel Remontóár . . . . . 5-os 6 . 50.-
Ezüst dupla tokos nikkel tula rendkívül elegáns Remontóár . . . . . 6-os 5 . 50.-
Igen erős dupla tokos 10 köves Remontóár ánsker . . . . . 7-es 10 .
Tula ezüst 10 köves Remontóár, ánsker . . . . . 8-as 11 .
Ugyanez legerősebb, kiállítás aranyozott Remontóár . . . . . 9-es 13 . 50.-
Dupla tokos legerősebb Rococco oxydált ezüst 15 köves, szecskavágó igen finom gazdag relief-gravírozással Remontóár . . . . . 10-es 18 .

Továbbá szilítok előnyös áras részletfizetés mellett is mindenemű 14 karátos arany felfi, nű órákat és lánczókat, valamint fűző és inga órákat, nemkülömben mindennemű mezőgazdasági gépeket malom berendezési czikkokat, a legjobbnak bizonyult telepán szálló permeterzőket, kovacs szerszámokat, oliva és asvány gép olajakat, és világhírű hírnévknek orvendi Kossuth Lajos védjegyű angol acél kaszakat 1 frt darabig.
Felkerem tehát mindazon romai kuth, vásárlókat, kiknek e szakmába vágo tárgyakra szükségük van, s azt rom. kuth. czevel óhajják beszerezni, kegyeskedjenek hozzáam fordulni levelel, melyre rögtön kimerítő válasz adatik és a rendelt tárgy azonnal a legkiválóbb minőségben elküldetik. Mag nem felelt árak vissza veretnek.
Kazánai tisztelttel

Horváth István.

Előnyös törlesztéses kölcsönt

ajánl földbirtokra első és második helyre

Wesztválovits Antal
Budapest,

József-körút 57. sz. n.
Tátékozató díjtalanul küldetik. Közbenjárók díjazás mellett minden községben kerestetnek.

A ki állást keres,
a ki valamit venni vagy eladni óhajt, vagy igénybe a Magyar Néplap hirdetési rovatát, s meg fog győződni, hogy biztos eredményt ér el.

Jó egészség az ember legfőbb kincse!

Ez elérhető a sokszoro-an kiprobált s alant megnevezett szereim által:

Csoda cseppek: Gyomorgyöngyesség, étvágytalanság, kolika, gyomor-puffadás, gyomornomás, gyomorgörcs, sárgaság lépés májbajok s egyéb gyomorba, ok ellen kitűnő hatásuk. **Egy üveg ára 40 kr.**

Csoda kenet: Csusz és minden hűtés, rándulás, csontfájdalmak, derek- és hátfájások, oldalszurás, csuszos fogfájás és bármely külső fájdalom ellen biztos hatású szer. **Egy üveg ára 40 kr.**

Kapható a készítőnél: Zsálek István gyógyszerésznél Siófokon, Veszprémmezőre.

Poraktárak: Budapest en: **Török József** gyógyszerésztartában Király-utca 12 sz. és **Dr. Egger Leo** gyógyszerésztartában, Váci-körút 17.

Szállítási feltételek Siófokról:
Ha a gyógyszerekért járó összeg es még 30 kr. postaköltségre előre beküldetik, a küldés portómentes utánvettel a küldés jóval többé jön. Tíz üveg vagy azonfölül megrendelésnél, ha a pénz előre beküldetik, a postaköltséget en fizetem, tuda es csomagolás is ingyen.

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros, tökéletesen javított és szabadalmazott tárogató feltalálója
Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Hegedők vonóval . . . . . 2 frt 80 krtól feljebb
Trombiták . . . . . 12 . . . . .
Fuvonák . . . . . 2 . . . . .
Közégső dob . . . . . 7 . . . . .
Elpusztíthatatlan erős orgona hangu Harmonikák . . . . . 2 . . . . .
Zenélő művek u. m. lutna 6 kótával . . . . . 9 . . . . .
Fr. ó, vonó, verő es eziml almokróli árjuzzék ingyen es csomagolással. Harmonikákról külön árjuzzék kéendő. (ezen hirdetés b küldése megrendelés esetén 10 százalék kedvezményben részesül.)

Cs. és kir. osztr. magyar és belga kir. szan.

Keleti-féle cs. és kir. szabad sörkötő

orvosi tekintélyek véleménye szerint a legkövetesebb ezen nemben, nem csuszik, nem gyako ol kallemetlen nyomást es eltávolítja ezészerü szerkezeténél fogva az elődgi sörkötők hiányait.

Ára: egyoldalu 6 frt, kétoldalu 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: műlabak, műkezek, műleges fuzók, egyenestartók, járó es nyújtógépek, gummi göröcsérharisnyák stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.
kötésszerés és orvosi-sebészeti műszerész
BUDAPESTEN,

Főszlet es sörkötésszerési műhely:
IV. kerület, Koronaherczeg-utca 17. szám.
Gyár: Rostély-utca 15.
nagy kép millenniumi árjuzzék ingyen, zárt baa boríték